Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 р 137/2015
09.09.2015. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у поступку предлагача С.З. из Б., чији је пуномоћник Ц.Д., адвокат из Б., одлучујући о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, у седници одржаној 09.09.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Предмет Уставног суда Уж 6381/13, уступљен Врховном касационом суду од Апелационог суда у Београду, **ВРАЋА СЕ** Уставном суду, као достављен услед очигледне омашке.

О б р а з л о ж е њ е

Уставни суд Републике Србије, дана 27.05.2014. године, доставио је Апелационом суду у Београду уставну жалбу С.З. из Београда Уж 6381/13, поднету ради заштите права на суђење у разумном року.

Решењем Р4р 300/14 од 06.04.2015. године Апелациони суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за поступање у наведеном предмету и по правноснажности решења, предмет доставио Врховном касационом суду, као стварно надлежном суду.

У конкретном случају, захтеви предлагача из уставне жалбе односе се на поступак који је правноснажно окончан пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5549/12 од 12.03.2013. године, тако што је преиначена пресуда Првог општинског суда у Београду П1 92/07-05 од 25.06.2007. године и одбијен је тужбени захтев тужиље за поништај решења тужене, исплату зараде и уплате доприноса.

Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, ... 101/13), ставом 1., прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року, те да наведеним захтевом може тражити и накнаду за повреду права на суђење у разумном року. Одредбом члана 8б став 1. наведеног Закона, прописано је да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и

одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Из наведеног следи да захтев за заштиту права на суђење у разумном року у смислу цитираних одредби члана 8а и 8б Закона о уређењу судова, странка може поднети непосредно вишем суду само у предмету који није правноснажно окончан. Како је у конкретном случају парнични поступак, у којем предлагач наводи да јој је повређено право на суђење у разумном року, правноснажно окончан наведеном пресудом Апелационог суда у Београду од 12.03.2013. године, односно поступак је окончан пре 22.05.2014. године од када се примењују наведене одредбе Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 101/13), то је у искључивој надлежности Уставног суда одлучивање о наведеној повреди права на суђење у разумном року, сходно одредби члана 45. став 1. тачка 9. Закона о Уставном суду.

Због наведеног, Врховни касациони суд је нашао да је предмет уступљен овом суду услед очигледне омашке, због чега је одлучено као у изреци, на основу члана 21. став 1. Закона о парничном поступку Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14).

Председник већа–судија
Миломир Николић,с.р.